

end de ere paa Landet. Nu er det saaledes, at den Repræsentation, som Byerne have i de lovgivende Forsamlinger, er for Tiden meget sparsom og staar ikke i Forhold til de mange og vigtige Interesser, som rummes inden for Byerne. Jeg mener derfor, at det, der skal lægges Vægt paa ved Gennemførelsen af dette Lovforslag, er, at vi saa alle de Interesser, der rummes inden for Byerne, fuldgyldig repræsenterede i den lovgivende Forsamling. Jeg tror, at det er saa meget mere nødvendigt, som Lovgivningsvirksomheden i den kommende Tid muligvis vil faa Opgaver af beskæftigelse med paa det sociale og det økonomiske Omraade, som den ikke i saa høj Grad har haft tidligere. Det synes mig, at der er Bestræbelser oppe i de forskellige Samfundsklasser for at drage deres Krav frem og søge at faa dem repræsenterede i Lovgivningsmagten. Vi se for Tiden en meget mægtig Bevægelse blandt Landbostandens Medlemmer, og vi se tillige, at den føres i et ret ensidigt Spor. Vi have hørt dens Ledere udtale, at den første Betingelse, der skal stilles til de Mænd, der skulle opstilles som Kandidater til Rigsdagsvirksomhed, skal være, at de skulle være Agrarer, med andre Ord i første Række virke for Landbostandens Interesser. Og Spørgsmaalet bliver, naar det lykkes denne Bevægelse at vinde tilstrækkeligt Jodfæste og Styrke i Landet og at sende Agrarer ind til den lovgivende Forsamling, om saa ikke Byernes Interesser ville blive truede af det overvældende Landboparti. Jeg tror derfor, at der foreligger en stærk Opfordring for Byernes Repræsentanter til at vaage over, at den Repræsentation, som Byerne i Følge Grundlovens § 32 have berettiget Krav paa at faa, erhverves ved Vedtagelsen af dette Lovforslag. Jeg vil af disse Grunde tilligemed de Grunde, jeg tidligere, naar Lovforslaget har været til Forhandling, har fremst, paa det varmeste anbefale Lovforslagets Gennemførelse i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Th. Nielsen: Ja, det kan jo ikke nægtes, at dette Lovforslag, eller i alt Fald lignende, har været behandlet meget ofte her paa Rigsdagen. Det Forslag, vi nu forhandle, og som hører til den sidste Serie af Forslag, foreligger jo for fjerde Gang paa Rigsdagen. Jeg vil ikke dermed sige, at dette Ting har haft særdeles lang Tid til at behandle det; langtfra. Jeg ved meget godt, at det i den næst foregaaende Samling først naaede herop i Slutningen af Samlingen, og at det i forrige Samling først kom til Behandling her i Marts

Maaned — men i noget stiftende Skikkelser har, som sagt, denne Sag foreligget for Rigsdagen i noget over 20 Aar. Vi ere jo nu, ser det ud til, skønt mange ikke ere meget begejstrede for at faa Folketingets Medlemsantal forhøjet fra 102 til 137, nær ved at være naaede til det Standpunkt, at man mener, at det er næsten paatrængende nødvendigt, at det sker. Jeg siger, at der næppe er mange, der ere meget begejstrede derfor; men jeg maa dog gøre Undtagelser — det ligger jo ibrigt i mine Udtalelser. Vi høre nu her, at den ærede sidste Taler er meget begejstret for Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse og derved staar i Modsetning til sin Meningsfælle i Folketinget, Folketingsmanden for Njøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm), der i sin Betænkning udtaler sig meget kritiserende og i Folketinget har stillet meget indgribende Ændringer til Lovforslaget. Jeg vil haabe, at den ærede Folketingsmand vil beholde den Stilling, han indtog sidst. — Jeg maa ogsaa undtage den ærede 2den Landsstingsmand for 1ste Kreds (Magen), som efter sine Udtalelser i Fjor ogsaa er særlig begejstret for, at vi kunne komme til en snarlig Afgørelse og komme til at vælge et saa stort Antal Repræsentanter. Og jeg kan vel ogsaa nævne Ordføreren i Folketinget, Folketingets nuværende Formand, der har været Talsmand for de mange Kredse uden at være tilfreds med det Forslag, her foreligger; thi ogsaa han har været med til at kritisere Lovforslaget stærkt. — Uagtet det altsaa har ligget for saa længe, og uagtet der synes at være Stemning derfor, saa at man næsten ikke kan komme bort fra det, tillader jeg mig dog at have en noget anden Opfattelse af denne Sag. Jeg beklager, at Partierne og den politiske Kamp har i mange Maader, og jeg vil næsten sige i alfor høj Grad, benyttet denne Sag som et Agitationsnummer i Befolkningen, derved er man efterhaanden kommet til det Standpunkt, at man siger, at Grundloven kræver, at Sagen nu afgøres og afgøres hurtigt. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds, der udtalte sig i Fjor om Sagen, talte om, at vi leve i grundlovsstridige Tilstande i denne Sag, og at vi ikke her have frie Hænder, da Grundlovens § 32 saa ubetinget byder, at der maa ske en Omfordeling. Jeg vil sige, at det er desværre jo ikke det eneste Punkt, hvor vi leve i en Tilstand, som næppe er fuld grundlovmæssig. Grundloven byder, saa vidt jeg ved, at der skal være vedtaget en Finanslov, og nu have vi i mange Aar ikke haft nogen Finanslov, der er vedtaget paa regelmæssig Maade. Der er i Grund-